

A TOTS ELS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES AI CONJUNT DE LA CIUTADANIA ¡CRISI! DE QUI? PERQUÈ? REFORMES, QUI LES APLICA I QUI LES PATEIX?

Perquè no podem quedar-nos impassibles davant aquesta ofensiva dels polítics i el capital amb **reformes laborals que defensen** la reducció i les congelacions salarials, l'abaratiment de l'acomiadament fins a aconseguir que sigui lliure i gratuït; allargar l'edat de jubilació i la possibilitat d'incomplir l'acordat en els convenis col·lectius. Perquè no hem de consentir **més retallades socials** com la pèrdua de poder adquisitiu de les pensions, l'eliminació de les ajudes als majors dependents, o la privatització i retallades en la sanitat. Perquè diuen que hi ha una crisi que nosaltres no creiem i que, en tot cas, és producte de la seva organització de la societat, entenem que els que l'han provocat han de **pagar els seus excessos, de la mateixa manera que els especuladors de l'habitatge i els explotadors agrupats sota les sigles de les organitzacions empresarials del sistema** han de fer-se càrrec de la seva crisi i no els treballadors i treballadores, ja que aquests no són els responsables i mai han tingut accés als mitjans de control social.

Els treballadors i les treballadores, la ciutadania, en general, donat que no tenim possibilitat de decidir sobre les nostres vides i se'ns considera com a objectes, gairebé sempre obedients del que decideixen els poderosos i ordenen els polítics encarregats d'aplicar les lleis i desitjos dels primers. Mentre, els que segueixen guanyant milionàries quantitats de diners: bancs, grans fortunes, paràsits intermediaris, etc., no pateixen cap tipus de crisi. Aquesta "casta" a través dels seus empleats, **els polítics**, imposen normes (decrets i lleis) i subvencions que sempre afavoreixen als qui més tenen. És significatiu que a través dels mitjans de comunicació sempre al servei dels seus amos, el capital, es publiquen manifestacions, sobretot dels polítics que ara no estan en el poder, exigint als qui ara sí tenen la poltrona, que cal fer més retallades socials i que s'havien d'haver-hi aplicat fa dos anys (CIU i PP).

I és que la incultura, el consum i l'aborrallament que es projecta a través de la "cassa-bola" amb para-sols com els èxits esportius i l'espectacle vergonyós d'estatuts i tribunals constitucionals, estan fent tal estralls en els ciutadans que no s'analitza quin és l'abast o qui són els responsables de la situació actual social i laboral.

En aquests moments:

- els aturats són el 20 % de la població activa i d'aquests 1 milió i mig no tenen cap tipus d'ingrés; 550.000 subsisteixen amb 426 € al mes i **11 milions de treballadors perceben un salari inferior a 9.000 € anuals, o sigui 750 € mensuals.**
- En l'actualitat ja hi ha més de 30.000 persones sense habitatge mentre existeixen 3.000.000 d'habitatges buits.

- La repressió va en augment fins al punt que no paren de construir-ne més presons. En l'actualitat, hi han 70.000 presos.
- La contaminació creix i se subvenciona a les fàbriques de cotxes en detriment del transport públic. Els residus dels envasos dels aliments i indústries estan destrossant la naturalesa –efecte hivernacle, contaminació radioactiva, destrosses forestals, etc. etc.
- Les ajudes i subvencions a l'església ascendeixen a 15.000 milions de €, als bancs 9.000 milions de €, als partits polítics 200 milions de €, ONGs, Fundacions de partits, d'empresaris i empreses, etc., són ja incalculables.
- Les despeses de militars i policies ascendeixen a 26.000 milions de €.
- Els xoriços d'alt rang estan estafant a administracions i contribuents, que se sapiga: PUJOL (Banca Catalana) 24 milions de €, MILLET-MONTULL (Palau de la Música) 36 milions de € de moment. CAMPS (president de la Comunitat València) 14 milions de €, MATAS (expresident de Balears) 50 milions de €, l'excalde de Sta. Coloma de Gramanet i els seus sequaços, DIAZ FERRAN (president CEOE), etc. etc. centenars de milions de €.

No podem ser còmplices de tots aquests excessos. **Avui la lluita continua**, des de la base obrera, des dels barris, des de l'assemblea i el respecte tant a l'individu com a la decisió col·lectiva lliurement adquirida, la mobilització al carrer i en els llocs de treball, fins i tot en aquestes vagues que els sindicats oficials, fortament desprestigiats, han convocat. Un atur General pel 29 de setembre i que com en moltes ocasions anteriors, i amb el qual només tracten desesperadament de salvar la cara perquè mai s'enfronten al sistema que nodreix els seus costosos aparells, provocant desil·lusió i sufocant les lluites.

Davant aquesta situació els/les treballadors/es organitzats/des en un sindicalisme no claudicant proposem i reivindicuem altres plantejaments:

- El repartiment del treball i del seu producte.
- L'abolició dels privilegis de l'Església i qualsevol altra religió, dels banquers i dels militars.
- La retirada de les subvencions a la monarquia, partits polítics, ONGs i Sindicats – CCOO i UGT els anys 2.008 i 2.009 van rebre de l'estat o sigui dels nostres impostos la suma de 171.109.367 €
- La persecució del frau fiscal dels empresaris.
- El dret al treball i a un salari mínim, inclosos aturats i jubilats, de 1.200 € mensuals.
- L'extensió a la població de serveis socials gratuïts i universals.
- El respecte a la immigració i a la llibertat de l'individu.
- Eliminació de tots els cossos de repressió policial i exèrcit.
- La fi de qualsevol tipus de repressió i tortura.
- Eliminació del treball assalariat i dels estats.
- Un model econòmic i social del sistema, racional, solidari i sostenible, incidint en l'ensenyament, el camp, el consum, l'habitatge, en les tecnologies no agressives ni contaminants...

En definitiva, la justícia social.

Els plantejaments exposats els compartim els convocants i altres gents que lluiten contra aquest capitalisme voraç des d'altres perspectives alternatives, ecologistes i educatives que conformen l'anhel d'una societat llibertària, més justa, igualitària i lliure, on imperi la democràcia directa –no delegada-, l'autoorganització i l'economia posada al servei del ben comú.

Enfront d'aquesta fal·làcia de la crisi, que serveix per donar una altra volta de rosca més perquè els capitalistes i els seus servidors obtinguin més beneficis mentre pretenen que paguem els seus excessos, la seva corrupció i la seva cobdícia, els treballadors/es hem d'unir-nos. L'anarcosindicalisme és una eina de lluita vàlida per arribar a crear una societat nova; és, sí, una alternativa de present imprescindible i a la qual no renunciarem perquè, companys i companyes, el nostre futur i el de següents generacions depèn que avui i demà siguem capaços de mantenir la veritable força dels treballadors, la unió i la lluita en el treball i al carrer.

Que l'atur general del dia 29 de setembre tingui continuïtat amb altres aturs i mobilitzacions fins a aconseguir, com a mínim, la retirada de la reforma laboral i les retallades socials.

MANIFESTACIÓ 18 DE SETEMBRE DE 2010

12.00 hores – Barcelona, Plaça Universitat

www.cgtcatalunya.cat

www.solidaridadobrero.org

www.nodo50.org/cntcatalunya

ATUREM LES RETALLADES LABORALS I SOCIALS

18 de setembre
MANIFESTACIÓ
12h Plaça Universitat
BARCELONA

